

18. møde

Onsdag den 5. december 1979 kl. 9.30

Dagsorden:

- 1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Tove Nielsen.
- 2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.
- 3) Forhandling om statsministerens redegørelse af 4. december 1979.
(Redegørelse nr. II).
- 4) Spørgsmål til ministrene.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlemmer af folketinget Inge Krogh (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Poul H. Møller (KrF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod salg m. v. af børnepornografiske blade og film).
(Lovforslag nr. L 70).

Medlemmer af folketinget Arne Melchior (CD), Brusvang (CD) og Mimi Jakobsen (CD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fysisk blokade).
(Lovforslag nr. L 71).

I skrivelse af g.d. meddeler industriministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om skibes sikkerhed m. v.
(Lovforslag nr. L 72).

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 73).

Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 74).

I skrivelse af g.d. meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Finansiering af energibesparende foranstaltninger og brandsikring samt lejeres overtagelse af udlejningsejendomme på andelsbasis m. v.).

(Lovforslag nr. L 75).

Jeg kan meddele, at det er tanken at holde frokostpause efter ordførernes første omgang – det skulle blive kl. ca. 12.00 – og til spørgetiden kl. ca. 13.00.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Inge Krogh (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod salg m. v. af børnepornografiske blade og film).

(Lovforslag nr. L 70).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Arne Melchior (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fysisk blokade).

(Lovforslag nr. L 71).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om skibes sikkerhed m. v.

(Lovforslag nr. L 72).

Det er hensigten, at forslaget skal afløse den gældende lov om tilsyn med skibe, der stammer fra 1965, men hvis rødder går tilba-

[Industriministeren]

ge til et tidspunkt, hvor der ikke fandtes detaljerede regler om skibes bygning og udstyr, og hvor tilsynet med skibenes tilstand derfor var det primære.

Der er nu i internationale konventioner om sikkerhed for menneskeliv på søen, som her i landet er gennemført ved tilsynsloven og dens administrative forskrifter, givet specificerede regler for skibes sikkerhed, medens selve tilsynet kommer i anden række. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at ændre titlen på lovforslaget til lov om skibes sikkerhed m. v.

Forslaget fremsættes samtidig med det af miljøministeren fremsatte forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet, fordi den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som danner baggrund for miljøministerens forslag, stiller krav til skibenes indretning og udstyr, som ikke fuldt ud dækkes af den gældende lov. I forbindelse hermed er forebyggelse af forurening af havet i lovforslaget fremhævet på lige fod med sikkerhedstilsynet.

Ved lovforslaget tilvejebringes overensstemmelse med de ifølge lov om arbejdsmiljø af 23. december 1975 gældende regler for virksomheder i land.

Samtidig er det fundet ønskeligt, at der gives en lettere adgang til at tilpasse danske regler efter den tekniske udvikling, som finder sted. Det foreslås derfor, at det i højere grad end tidligere bliver lovens system at fungere som ramme for forskrifterne om skibes bygning og udstyr, medens de tekniske detailforskrifter herom henskydes til administrativ fastsættelse.

De væsentligste ændringer i forhold til gældende lov er i øvrigt følgende:

De hidtidige detaljerede forskrifter om skibes bygning i den gældende lovs § 4 og om foretagelse af syn og udstedelse af certifikater i lovens §§ 23-27 foreslås udeladt.

Bestemmelsen om, at tilsynet med statsskibe kan udøves af den myndighed, under hvilket skibet hører, foreslås ophævet, idet det er fundet rigtigst, at det egentlige rederitilsyn og det offentliges sikkerheds- og forureningsforebyggende tilsyn adskilles. Herefter vil statens skibstilsyn således tillige skulle foretage syn på skibe, der tilhører DSB og farvandsdirektoratet. Disse myndigheder har erklæret sig enige heri.

Det nuværende overskibssyn, som i den gældende lov fremstår som en art administrativ domstol, hvis kendelser kan indbringes direkte for højesteret, foreslås nedlagt. Der er imidlertid på grund af de betydelige økonomiske interesser, som kan stå på spil, når et skib tilbageholdes, fortsat behov for en ankeinstans, som hurtigt kan tage stilling til klager over en af statens skibstilsyn foretaget tilbageholdelse. Det foreslås derfor, at der oprettes et tilbageholdelsesnævn med en jurist som formand og i øvrigt med medlemmer, som repræsenterer den tekniske og nautiske sagkundskab. Nævnet skal efter forslaget behandle klager over tilbageholdelser som følge af usødygtighed, men derimod ikke klager over tilbageholdelser, som skyldes, at skibet indebærer en risiko for forurening af havet. Sager af denne art skal ifølge forslaget til lov om beskyttelse af havmiljøet behandles af det særlige miljøankenævn.

Af rationaliseringsmæssige grunde foreslås, at bestemmelsen om udstedelse af nationale farts-certifikater og den dertil knyttede afgift samt afgifterne for syn af lanterner og kompasser bortfalder. Dette vil samtidig bidrage til at fremme skibsfartserhvervets konkurrenceevne i forhold til andre landes skibsfart.

I lovforslaget er medtaget nye bestemmelser, der præciserer, hvorledes ansvaret for reglerens overholdelse skal fordeles mellem skibsrederen, skibsføreren og de øvrige ombordværende.

Endelig vil jeg gerne nævne, at bestemmelsen i lovforslagets § 5, der bl. a. indeholder hjemmel til at fastsætte regler om de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, hvorunder arbejdet skal udføres, giver mulighed for at fastsætte regler om hviletid for personale, der ikke er omfattet af hviletidsbestemmelserne i sømandslovens § 57, stk. 1, og for hvem heller ikke arbejdsmiljølovens hviletidsregler gælder. Det vil i første række sige restaurations- og kioskpersonale på visse færgeruter.

Lovforslaget har været forelagt de interesserede organisationer, som på de væsentligste punkter har tiltrådt forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til hurtigt og velvillig overvejelse i det høje ting.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 73).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Sigtet med den nugældende lov var under den indtrufne konjunkturfatning ved en statslig garantistillelse at medvirke til, at i øvrigt veldrevne og konkurrencedygtige virksomheder inden for håndværket og den mindre industri kunne gennemføre en nødvendig omstilling til nye produktioner eller nye markeder. Ved lovforslaget foreslås adgangen til at yde garanti af statskassen for lån til driftsformål bragt til ophør den 1. april 1980.

Baggrunden herfor er, at ordningen kun har været udnyttet i meget beskedent omfang, uanset at vilkårene for at opnå garanti er blevet lempet. De udtalelser, vi har modtaget fra erhvervslivets organisationer, bekræfter, at der ikke er noget ønske om at opretholde denne ordning, der også oprindelig var tænkt at skulle være af midlertidig karakter.

Ordningen bygger på et samarbejde med pengeinstitutterne, og det foreslås, at adgangen til at yde garanti først bortfalder den 1. april 1980, hvorved man undgår at afskære ansøgninger, der måtte være til behandling i pengeinstitutterne.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 74).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige

erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Den nugældende lov blev vedtaget i folketinget i 1967. Begrundelsen var da, at der skønnedes at være behov for – og en væsentlig samfundsmæssig interesse forbundet med – i et vist omfang at kunne yde bistand til industrivirksomheder. Hensigten var gennem ydelse af statsgaranti at lette optagelsen af lån på sædvanlige markedsvilkår til finansiering af anlægsudgifter for industrivirksomheder.

Når adgangen til at yde garanti af statskassen nu foreslås ophævet, skyldes det, at ordningen i en årrække ikke har været udnyttet. Jeg kan således oplyse, at der siden finansåret 1972–73 ikke har været givet tilsagn efter loven. Der er kun indkommet ganske få ansøgninger, og disse er enten overført til behandling under andre erhvervsfremmeordninger eller er bortfaldet.

Vi har forelagt tanken om at ophæve ordningen for erhvervslivets organisationer, som ikke har haft indvendinger mod ophævelsen. Det synspunkt er dog blevet fremført, at ordningen – der ikke har været udgiftkrævende for statskassen – eventuelt kunne bevares som en beredskabsforanstaltning. Da der imidlertid end ikke under de seneste vanskelige år for industrien har vist sig noget behov for ordningen, og da en statsgaranti i givet fald vil kunne ydes med folketingets tilslutning i det enkelte tilfælde, har regeringen anset det for rigtigst at ophæve loven.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Finansiering af energibesparende foranstaltninger og brandsikring samt lejeres overtagelse af udlejningsejendomme på andelsbasis m. v.).

(Lovforslag nr. L 75).

Efter forslaget åbnes mulighed for, at ejere af såvel udlejningsejendomme som ejerboliger kan optage realkreditlån til dækning af den del af udgifterne til energibesparende foranstaltninger, herunder til anlæg til udnyttelse af vedvarende energikilder, som ikke dækkes af statstilskud efter skattefradrag.